

Monitaituri Tuija Heikkilä maalaa niin kangasta kuin ihoa

Lietolaiset tatuointitarinat syntyvät Raunistulassa

TURKU

ELINA VALKONEN

—Olisin halunnut perustaa liikkeen Lietoon, mutta en löytänyt sieltä sopivaa tilaa, harmittelee perjantaina RubyPicture's Art Gallery & Tattoo Studio -nimisen taidegallerian ja tatuointiliikkeen Tampereentien varteen avannut Tuija Heikkilä.

Mistä väriläiskästä Liedon palveluvalikoima jääkään paitsi. Asemankulmalla asuva Heikkilä kun on persoona isolla peellä.

Vuosi sitten kauan alasta haaveillut Heikkilä opetteli yhden kurssin varassa tatuomaan. Harjoitusnahkana toimi oma ja kaverien iho, kunnes Heikkilän neulan alle uskaltautuivat myös ventovieraat.

Kun kysyntä alkoi tuntua riittävältä, kotikäynteinä uusinta ammattiaan harjoittanut Heikkilä hän päätti yhdistää taiteelliset intohimonsa saman katon alle. Yönsä Heikkilä usein viettää maalaten fantasia-aiheisia tauluja, jotka piti saada esille.

—Nuo kolme syntyivät peräkkäisinä öinä, hän sanoo ja viittaa kolmeen tuoreimpaan kuvaan studiosa ikkunassa. Rakkain aihe on HIMin laulaja Ville Valo, josta Heikkilä on tehnyt yli 60 maalausta. Heikkilän Valo-teoksista pidettiin muutama vuosi sitten Turussa näyttelykin. Valo välkähtelee myös Heikkilän reiteen ikuis-tettuna hameenhelman alta.

—Mutta sitä ei saa kuvata, hän sanoo ja laskee nopeasti hameensa.

Virkanaisen toinen elämä

Palataanpa hieman taaksepäin ja katsotaan, millainen viiva piirtyy pisteiden välille. Tällä tahtonaisella on nimittäin ollut elämänsä aikana hengästyttävän monta rautaa tulella.

Nuoruuden opinnot johtivat kartanpiirtäjäksi, mitä seurasi parikymmentä vuotta suunnittelutehtävissä Raision kaupungilla. Tuli mies ja kaksi nyt melkein parikymmppistä lasta.

Sitten irtiotto media-assistenttikouluun, ja oman mainosfirman perustaminen. Taidetta Heikkilä on tehnyt koko ikänsä, amerikkalaisen linjan collie-kenneliä hän on pitänyt 25 vuotta. Joulukuussa koirankasvattajan ura palkittiin Suomen Kennelliiton Vuolasvirta-palkinnolla, joka myönnetään ansioituneesta ja pitkäjänteisestä kasvatustyöstä. Johonkin väliin mahtuu vielä lastenhoitajan tutkintokin.

Nainen itse listaa nykyisten ammattinimikkeidensä joukkoon myös muusikon. Heikkilä onkin yksi Asemalla heinäkuussa järjestettävän Na-

vettarokin takapiruista.

—Sävellen tietokoneella, sa-noitan ja laulan. Mitään instrumenttia en soita, täytyy aina ruinata tutun bändin poikia apuun.

Heikkilä kertoo hakevansa haasteita. Tatuoinnissa kiehtoo kuvan tekeminen, erityisesti muotokuvatatuoinnit ovat mieluisia, vaikka taitoa vaativia toteuttaa. Vaikeinta hommassa on ihmisen lähelle meneminen.

—En ole hoitoalan ihminen, joten se ei tule minulle luonnostaan. Pidän kuitenkin ihmisistä, enkä pelkää neuloja, verta tai kipua.

Lävistyksiäkin Heikkilältä on kyselty, mutta niitä hän ei tee. Ellei sitten työparina pian aloittava Kim Maisala halua tehdä niitä. Heikkilällä on kuitenkin uusia ässiä hihassa.

—Aion jossain vaiheessa ottaa valikoimaan myös kosmeettisen kestopigmentoinnin. Sille tuntuu olevan kysyntää, arvioi Heikkilä.

Ja kukaties mitä muuta hän vielä tekee. Tämä nainen kun tuntuu pystyvän ihan mihin vain haluaa.

—Kaikki välineeni ovat ehdottoman puhtaita, suojattuja ja kertakäyttöisiä, painottaa Tuija Heikkilä.